

Comunicat de premsa: La IAEDEN-Salvem l'Empordà guanya un altre recurs al Tribunal Suprem que ordena una prova pericial sobre l'impacte ambiental d'un parc eòlic projectat a la Jonquera

La IAEDEN-Salvem l'Empordà i entitats de la Jonquera celebren la sentència del Tribunal Suprem que ordena el TSJC de repetir el contenciós, obligant-lo d'incloure una prova pericial emesa per a un òrgan expert en temes ambientals. Altra vegada es demostra que les administracions, i en aquest cas fins i tot el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), menyspreen el possible impacte ambiental de macro-parcs eòlics.

Un dels problemes dels projectes de macro-parcs eòlics que en els darrers anys s'han presentat i discutit a l'Empordà, és que sempre es volen ubicar en paratges naturals amb el conseqüent impacte sobre el medi. Per altra banda, és evident que l'informe d'impacte ambiental, que en els millors dels casos demana l'administració, no es pot considerar fiable, si aquest es encarregat i pagat per la empresa promotora del projecte. Hi ha molts factors i elements d'un macro-parc eòlic que poden afectar sobretot la fauna i en el cas del parc eòlic projectat a **la muntanya de Sant Julià** a la Jonquera aquesta era una de les principals preocupacions.

L'inici del cas es remunta el 2002, quan l'empresa Windmaster Spain SL va presentar un projecte d'un parc eòlic al paratge de la muntanya de Sant Julià de la Jonquera. El projecte es va modificar durant la seva tramitació i finalment planteja **17 aerogeneradors de 125m d'alçada** (torre de 80m i aspes de 90m de diàmetre) i una línia d'evacuació de 24,5km. Entitats i partits de la Jonquera, conjuntament amb la IAEDEN-Salvem l'Empordà, es van oposar a aquest projecte però el 2006 la Generalitat el va autoritzar. Quan també es van denegar els recursos contra aquesta autorització, es va presentar un **contenciós administratiu al TSJC el 2007**.

Les entitats sempre hem defensat que un parc d'aquestes característiques tindria un gran impacte en **una zona d'alt valor natural**: La muntanya de Sant Julià està dins el **PEIN** del Massís de Salines-Alta Garrotxa i la **Xarxa Natura 2000**, i també està protegit per l'Ajuntament de la Jonquera com **Paratge Natural d'Interès Local** i **connector ecològic** entre els espais naturals del Massís de les Salines i l'Albera.

El Projecte afectava una zona d'especial interès per l'avifauna a nivell internacional, l'àmbit territorial del Pla de recuperació del Trencalòs i tenia impacte en una zona on està documentada la presència de la tortuga mediterrània i d'hàbitats protegits com l'alzinar muntanyenc i suredes, el grèvol, etc., constant també l'existència de jaciments arqueològics com les restes de la Via Augusta, de la Via Domítia i l'Ermida romànica de Santa Maria de Panissars.

També sosteníem els efectes transfronterers del Projecte i la manca de consulta a les autoritats i a la població de l'Estat Francès, ja que al Parc s'instal·lava resseguint la línia fronterera, essent la població més propera el Pertús i tenint accessos des de territori francès des de Morelles al Coll de Portell, Coll de Teixó i Coll de Priorat.

Un altre dels nostres arguments era que la muntanya de **Sant Julià es troba dins la principal ruta migratòria d'aus** que connecta la península amb el nord d'Europa: el coll del Pertús. Per rebatre l'estudi d'impacte ambiental aportat per a la mateixa empresa, evidentment favorable, acceptat també per a la Ponència Ambiental de la Generalitat, vam **proposar al TSJC la pràctica d'una prova pericial per part del Consell de Protecció de la Natura sobre l'impacte ambiental del Parc i les afectacions a l'avifauna**.

El TSJC, tot i admetre la prova pericial, va ordenar que l'executés un enginyer industrial. Considerant que aquest no serviria per dictaminar sobre els temes d'impactes ambientals, i també per l'elevat cost que suposaria aquest informe. Vam haver d'impugnar el canvi arbitrari del pèrit per part de la Sala, així com els tres successius nomenaments de pèrits per part del TSJC, sostenint la inidoneïtat i manca de capacitat d'un enginyer industrial per revisar els impactes ambientals del parc eòlic, successius nomenaments d'enginyers industrials que es van produir davant de la renúncia dels dos primers designats.

De fet, l'estudi de l'empresa promotora contava únicament amb la intervenció de dos enginyers industrials havent passat per alt importants impactes ambientals i en particular faunístics i no havent-se pronunciat sobre l'existència d'una important ruta d'aus migratòries documentada en

estudis existents ni respecte els impactes a l'avifauna. Després de la desestimació de 4 diferents recursos per part del TSJC vam renunciar a la prova en la forma imposada pel TSJC i en l'escrit de conclusions vam tornar a sol·licitar que es practiqués la prova en la forma interessada com a Diligència Final. El 2011 el TSJC va dictar sentència desestimatòria del recurs basada en què no havíem provat les greus afectacions ambientals que havíem invocat.

Contra aquesta sentència vam presentar un recurs de cassació davant del Tribunal Suprem, en data 9 de Febrer de 2012, basat en nombrosos motius, si bé el primer era que **el TSJC ens va deixar indefensos en denegar-nos l'aportació d'una prova pericial per una institució científica adient i també per imposar arbitràriament un expert fora de les nostres possibilitats econòmiques i de titulació inadequada.**

Ara el Tribunal Suprem ens ha donat la raó, ha revocat la sentència del TSJC i li ordena d'obrir de nou el procediment judicial, practicant aquesta vegada la prova pericial per part del Consell Català de Protecció de la Natura, és a dir, en la forma que nosaltres havíem proposat.

El Tribunal Suprem retreu l'actuació immotivada i manifestament inadequada del TSJC generant indefensió a l'IAEDEN i infringint el dret a la pràctica de la prova en la forma proposada a evacuar per una Institució de caràcter consultiu i científica, prevista a la Llei d'espais naturals i que informa les declaracions de parcs naturals i demés figures de protecció de la natura.

Evidentment estem molt satisfets amb aquesta sentència que manifesta la rellevància dels aspectes ambientals a l'hora d'autoritzar els projectes de parcs eòlics, i el dret a la pràctica de la prova en la forma proposada.

Segons estudis que demostren l'afectació dels parcs eòlics sobre l'avifauna, els 18.000 aerogeneradors funcionant a l'estat espanyol podrien causar una mortalitat anual entre 6 i 18 milions d'aus i ratpenats (dades del 2012). Segons SEO/Bird Life, entitat pionera en la conservació de la natura i biodiversitat a l'estat, un **"dels principals problemes detectats rau en la inadequada realització dels estudis d'impacte ambiental, que es tradueix després en l'autorització de parcs eòlics en zones incompatibles amb la conservació d'espècies amenaçades."** Per això és important que un òrgan independent, públic i compost per científics experts en la matèria es pronunciï sobre el projecte proposat a la Jonquera on, com altres estudis han demostrat, passen milers d'aus en època de migració.

Esperem que el procés judicial acabi, doncs, amb una nova sentència del TSJC i que aquesta també sigui favorable a la conservació de la muntanya de Sant Julià. I esperem també que d'aquesta manera evitem augmentar, encara més, **les despeses que hem afrontat entre les entitats implicades i que fins el moment són aproximadament de 10.000€.** Davant d'aquesta xifra, que se suma als altres casos que hem portat als tribunals en els darrers anys, ens veiem obligats altra vegada de demanar la col·laboració de tothom qui es preocupa pel territori i qui vulgui (i pugui!) ajudar. Per això hem llençat una [campanya de donatius](#) a la nostra pàgina web.

Finalment, volem recordar que **la nostra postura respecte a la implantació de macro-parcs eòlics a la comarca** es basa sobretot en el **canvi de model energètic** en general. Un canvi que ha de recolzar el *dret dels individus conscients, les comunitats i els pobles a prendre les seves pròpies decisions respecte a la generació, distribució i consum d'energia, de manera que aquestes siguin apropiades a les circumstàncies ecològiques, socials, econòmiques i culturals, i sempre que no afectin negativament a tercers*, segons la definició per la Xarxa per la sobirania energètica, de la qual som membre.

Empordà, juliol de 2015
IAEDEN-Salvem l'Empordà